

غبار رازی، میرزا نبی تهرانی. (ح ۱۲۳۸-۱۲۷۲ ق)،
شاعر، متخلص به غبار. در کودکی نابینا شد. حدود دوازده
سال به حرفه عطاری پرداخت و در اواخر عمر به زیارت
مشهد رفت و آنجا مجاور گردید و پس از بازگشت از دنیا
رفت. از او اشعاری به جا مانده است.

حدیقه‌الشمراء (۲ / ۱۲۵۸-۱۲۶۰)، الذریعه (۹ / ۷۸۵)،

فرهنگ سخنوران (۶۶۵)، لغت نامه (ذیل / غبار رازی)،

المآثر و الآثار (۲۰۶)، مجمع الفصحا (۵ / ۷۸۰-۷۸۶).